

Luxembourg, 22. Desember 2020

PRESSEMELDING 12/2020

Dom i sak E-10/19 *Bergbahn Aktiengesellschaft Kitzbühel* mot *Meleda Anstalt*

FORPLIKTELSE TIL Å BEKREFTE IDENTITETEN TIL REELLE EIERE

EFTA-domstolen ga i dag en rådgivende uttalelse som svar på spørsmål fra *Fürstliches Obergericht* i Liechtenstein («Den anmodende domstol») om tolkningen av Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849 av 20. mai 2015 om tiltak for å hindre at finanssystemet brukes til hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme («Direktivet»).

Saken gjaldt et søksmål anlagt av *Bergbahn Aktiengesellschaft Kitzbühel* («Bergbahn»), mot sitt morselskap *Meleda* («Meleda»), med krav om at *Meleda* må fremlegge informasjon og bevis om sine reelle eiere. *Meleda* har påstått at det ikke eksisterer noen reell eier som direkte eller indirekte kontrollerer *Meleda*. *Meleda* har i stedet bedt *Bergbahn* oppføre *Meleda*'s styremedlem i eierskapsregisteret.

Det ble forelagt flere spørsmål for EFTA-domstolen om tolkningen av Direktivets artikkel 31(1). Den anmodende domstol spurte om juridiske enheter er forpliktet til å bekrefte informasjon om reelle eiere ved å be om underliggende dokumentasjon, om det er relevant at den reelle eier er en juridisk person med forretningskontor i en EØS-stat og har styremedlemmer underlagt yrkesrelaterte forpliktelser, om og i hvilken grad dataminimeringsprinsippet i GDPR påvirker hvilke dokumenter som må fremlegges, hvordan man beviser at det ikke eksisterer noen reell eier, og om en juridisk enhet er forpliktet til å gå til sak for å innhente informasjon om reelle eiere.

EFTA-domstolen kom til at artikkel 30(1) forplikter juridiske enheter til å treffe rimelige tiltak for å søke å bekrefte identiteten til sin reelle eier, for eksempel ved å be om underliggende dokumentasjon, når situasjonen tilsier at den juridiske enhet bør ha tvil om at mottatt informasjon er nøyaktig. Denne forpliktelse endres ikke av at eieren er en juridisk person med forretningskontor i en EØS-stat eller av styremedlemmenes yrker.

Videre kom EFTA-domstolen til at det er for Den anmodende domstolen å avgjøre i hvilken grad behandling av opplysninger om reelle eiere er adekvat, relevant og begrenset til det som er nødvendig for å identifisere den reelle eier i tråd med dataminimeringsprinsippet i bokstav (c) i artikkel 5(1) i GDPR. EFTA-domstolen kom også til at bokstav (v) i artikkel 3(6)(b) og bokstav (c) i artikkel 3(6) ikke kan tolkes slik at det forplikter noen til å bevise at en reell eier ikke eksisterer. Til slutt kom EFTA-domstolen til at Direktivet ikke forplikter juridiske enheter til å anlegge sak mot sitt morselskap for å innhente informasjon om reelle eiere.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på internett, se www.eftacourt.int.

Pressemeldingen er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.